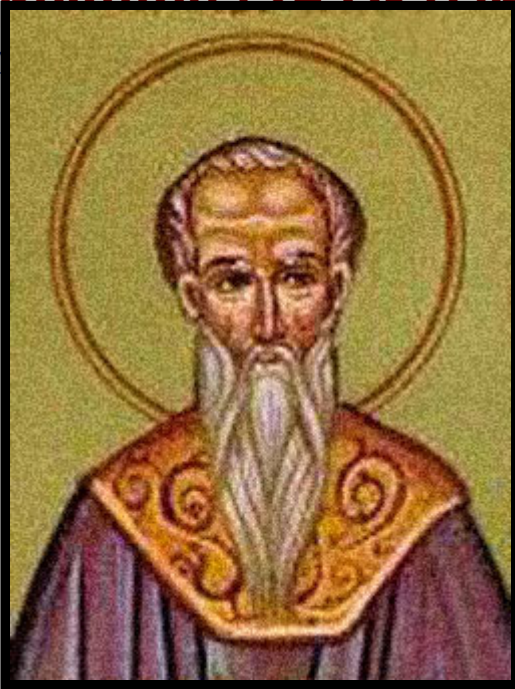

Η συμπάθεια προς τον πλησίον - Μνήμη Αγίου Αβραμίου (29 Οκτωβρίου)

/ Ά

[ακές Μορφές](#)

Το θέμα της μετανοίας είναι εκείνο πού

πραγματικά μάς συγκλονίζει στον βίο του Αγ. Αβραμίου, ο οποίος ήτο πολύ μεγάλος ασκητής. Αυτός είχε κληρονομήσει από τον αδελφό του ένα μικρό κοριτσάκι δυο ετών. Το επήρε και το εμεγάλωσε. Το είχε σε ένα κελλάκι, έξω από αυτό πού έμενε ο ίδιος και το υπηρετούσε. Κάποτε αυτό έφυγε. Κάποιος επιτήδειος το παρέσυρε και το έρριξε στην αμαρτία. Αυτό έχασε το θάρρος του και δεν ημπόρεσε να γυρίση πίσω. Και όταν ο Άγιος επληροφορήθηκε στην προσευχή του να το επιστρέψη, μετεχειρίσθη ένα πολύ παράδοξο τρόπο.

Αυτός ο ασκητής, πού τόσα χρόνια δεν εχόρτασε ψωμί και νερό, προσεποιήθη τον στρατιώτη, εφόρεσε στρατιωτική στολή, ενοικίασε ένα άλογο περίφημο και έφυγε στην πόλι δήθεν για να γλεντήση. Εκεί ερευνούσε τους οίκους των ελευθέρων ηθών για να εύρη το θήραμά του, γιατί σε αυτούς τους τόπους είχε καταντήσει. Αφού την ευρήκε κατώρθωσε να την φέρη πάλι πίσω και να την κρατήση στην μετάνοια, να της αναπτερώση το θάρρος, να μην χάση το ηθικό της και να τελειώση οσιακά. [\(περισσότερα...\)](#)